

St. 11. V

Jaanikene, kaanikene
 Aa kaana, saapikene!
 Tappis! Laku tänuks, kofe,
 Maana mära süsimikrofi,
 Jättis vasa vasa kappiks.
 Maasof ja maana hobune,
 Ilus too laukakene
 Kõllis kaula sunnikene.
 E. Toma hirmund heinasida,
 E. Toma karjund karrafida,
 Kinnus folga iotjada,
 Karjus kangpid vagraida.

Maasokeljad, valged kangid
 Kaunid joan: he. nomaal,
 Joan ajas neid nappimäe
 He laro anarjult vaata mäe:
 Oletko see neid me nimel,
 Pargaper nime peralla,
 Kõll alid kered kingapõisid,
 Süsimuota immerikkui!
 Sa jelle neid joan omale.
 Siis tal' laudis neinikene:
 Jaanikene, jaanikene,
 See mulle ratas kangikene.
 Seal pes ma ajumalati;

Kibedama külvajal
 Palanoma parrunajal
 Siin mina neeretoy enilnoge,
 Talno õhju parrilulle.

St. 12.

Etägi nälga ja tulema,
 Lõppis lara väis kududa,
 See pakuota pinnuda
 Kõhul kuzjal kinnitajaks.
 Väi kui nllon imber jälle,
 Uuest uufile fonule,
 Warot: rana järje peale;
 Etägi nälga parritamal
 Rohesoo ja kõngasoo
 Nõreres ja veejastes,
 Lannaesoo ja parruba külles.

St. 13.

Kust mina tunnen Paju pere?
 Paju pikiota pinnuda!
 Aasamata kagidosta!
 Paju pere kõrkis kaanen,
 Kõrkis kaanen, õnikpõrina,
 Kõl õnikpõrin mee midaja,
 Paju pere õnikkene,
 See tunneb tuleta käära,